

ימי לימוד תנ"ך

לאורה של תורת ארץ ישראל

לע"נ סיון דברי בן בשט ז"ל

שימני כחותם - משל ונמשל בשיר השירים

הרב מתניה ידיד

1. הקדמת רש"י לשיר השירים:

ואומר אני שראה שלמה ברוח הקדש שעתידין ישראל לגלות גולה אחר גולה חורבן אחר חורבן ולהתאונן בגלות זה על כבודם הראשון ולזכור חבה ראשונה אשר היו סגולה לו מכל העמים לאמר אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה ויזכרו את חסדיו ואת מעלם אשר מעלו ואת הטובות אשר אמר לתת להם באחרית הימים ויסד ספר הזה ברוח הקדש בלשון אשה צרורה אלמנות חיות משתוקקת על בעלה מתרפקת על דודה מזכרת אהבת נעורים אליו ומודה על פשעה אף דודה צר לו בצרתה ומזכיר חסדי נעוריה ונוי יופיה וכשרון פעליה בהם נקשר עמה באהבה עזה להודיעם כי לא מלבו ענה ולא שילוחיה שילוחין כי עוד היא אשתו והוא אישה והוא עתיד לשוב אליה.

2. הגרי"ד סולובייצ'יק, ובקשתם משם:

מגילה זו לא ניתנה להתפרש כפשוטה. בכל התורה כולה מותר לנו לפרש את הפסוקים בין כמדרשם ובין כפשוטם. פשוטו של מקרא מהווה חפצא של תורה. בשיר השירים נתמעט הפשט המילולי מחלול שם תורה, ואת מקומו ירש מדרש הכתובים. המתודה הסמלית יחידה היא. כל המבאר מגילה זו על פי פשוטם של הכתובים ביחס לאהבה חושנית, מחלל קדושתה וכופר בתורה שבעל פה.

3. הרב קוק, עולת ראייה ב':

הספרות, הציור והחיטוב עומדים להוציא אל הפועל כל המושגים הרוחניים המוטבעים בעמקי הנפש האנושית וכל זמן שחסר עוד אף שרטוט אחד הנגלה במעמקי הנפש החושבת והמרגשת שלא יצא אל הפועל עוד יש חובה על מלאכת המחשבת להוציא. מובן הדבר מעצמו שרק אלה האוצרות, שבהתפתחותם הם מבסמים את אויר המציאות טוב ויפה לפתח. מכל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה נתמלא כל העולם כולו בשמים; אמנם אותם הדברים הגנוזים שקבורתם הוא בעורם. עליהם מתוקן היתד שעל אוזנו לחפור ולכסות, ואי לו מי שמשתמש ביתד זו פעולה שכנגדה למען הרבות באשה. זעזועי הנפש מצד רגשי אהבה הטבעית שנוטלת חלק גדול במציאות במוסר ובחיים, הם ראויים להתפרש ע"י הספרות בכל הצדדים שבהם היא מוציאה אל הפועל את הגנוז, אבל רק בשמירה היותר מעולה מנטות לצד השיכרון המכוער, שיש באלה הרגשות שמהפך אותם מטהרה טבעית לטומאה של זוהמה מנוולת, רק אנשי קודש ראויים להיות שרי קודש, אמנם אם נחשב לחסרון כללי באיזו ספרות כשלא ימצאו בה אלה הרגשות הפנימיים שאהבה מרשמת בעומק הנפש, באותה האהבה הנהוגה, על אחת כמה וכמה, ראוי לחשב לחסרון אם אותם הזעזועים הרמים והנשואים, שככה הם פועלים לעולם ועתידים לפעול על כל טובי בני אדם ועל כנסת ישראל בייחוד הנובעים ממקור האהבה לאדון כל המעשים מקור האור והחסד; ואלה הרגשות הנאהבים לא יחקקו בספר ויפקד מקומם. היש ערך לעומק מקור רגש האהבה הזאת? היכילוהו ימים רבים, היכללוהו גבהי שחקים?

ימי לימוד תנ"ך

לאורה של תורת ארץ ישראל

לע"נ סיון דברי בן בשט ז"ל

פרק א' -

בז - הרעיה - שבחי הדוד (ב - נסתר ונוכח, ג - ד - נוכח, ה - ו - בנות ירושלים, ז - נוכח)
ח - יא - הדוד - הדוד נותן לה סימנים (נוכח)
יב - יד - הרעיה - זכרונות והווה (נסתר)
טו - הדוד - שבחי הרעיה ע"י הדוד (נוכח)
טז - יז - הרעיה - שבחי הדוד על ידי הרעיה (נוכח)

פרק ב' -

א' - הרעיה - שבחי עצמה
ב' - הדוד - שבחי הרעיה (נסתר)
ג' - יג - הרעיה - שבחי הדוד ותיאור דבריו לרעיה (נסתר)
יד - הדוד חיפוש הדוד את הרעיה ושבחיה (נוכח)
טו - יז - הרעיה - תיאור הקשיים להיפגש עם הדוד (טז - נסתר, יז - נוכח)

פרק ג' -

כולו - הרעיה. (נסתר)

פרק ד' -

א' - טו - הדוד - שבחי הרעיה (נוכח)
טז - הרעיה - הזמנת הדוד לגן הרעיה (נסתר)

פרק ה' -

פס' א' - הדוד - מפגש
פס' ב' - טז - הרעיה - פספוס המפגש על ידי הרעיה (נסתר)

פרק ו' -

פס' א-ב - הרעיה - שיחת הרעיה עם בנות ירושלים (נסתר)
פס' ד - יב - הדוד - שבחי הרעיה על ידי הדוד (נוכח)

פרק ז' -

פס' א-י - הדוד - שבחי הרעיה על ידי הדוד (נוכח)
פס' יא-יד - הרעיה - הזמנת הדוד על ידי הרעיה (יא - נסתר, יב-יד - נוכח)

פרק ח' -

פס' א-ד - הרעיה - הזמנת הדוד על ידי הרעיה (א-ב - נוכח, ג - נסתר)
פס' ה - הדוד והרעיה (נוכח)
פס' ו - יב - הרעיה - עוצמת האהבה (ו-ט - נוכח, י - נסתר, יב - נוכח)
פס' יג - הדוד - בקשת הדוד לרעיה להשמיע קולה (נוכח)
פס' יד - הרעיה - רוץ דודי אלי (נוכח)